

รายชื่อวารสารทั้งหมด

พบวารสารทั้งหมด 1039 รายการ

*ท่านสามารถดูรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร

2697-6676							
ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่มที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ
1513-5845	2697-6676	วารสารวิชาการธรรม นรรักษ์	Dhammathas Academic Journal	2	Social Science s	http://www.journal-dhammathas.com/	

DHAMMATHAS ACADEMIC JOURNAL

วารสารวิชาการ

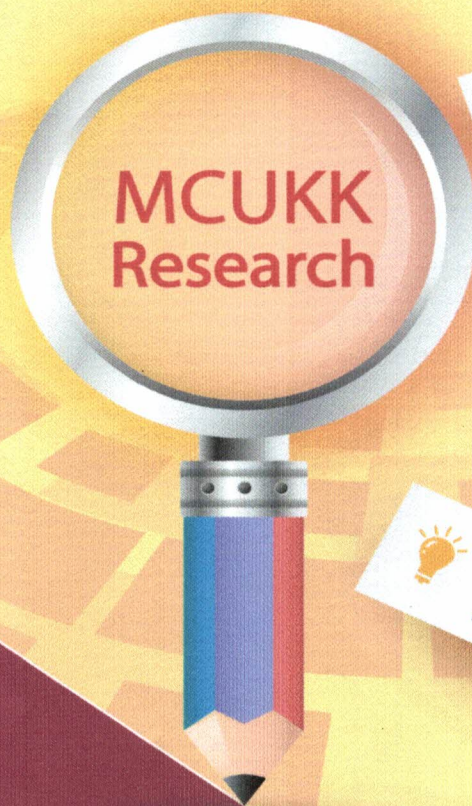
ด ฐ อ ม จ

ธรรมทธรทัศน์

ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กรกฎาคม - กันยายน 2563
Vol. 20 No. 3 (July - September 2020)

E-ISSN: 2697-6676

academic works
and research results

interdisciplinary studies
in the humanities
and social sciences

Educational

Psychology, Political
science,
Public Administration

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
Thai Journal Citation Index Centre

Group 2

กำหนดการเผยแพร่

- ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม
- ฉบับที่ 2 เมษายน-มิถุนายน
- ฉบับที่ 3 กรกฎาคม-กันยายน
- ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม

Publishing Schedule

- Number 1 (January - March)
- Number 2 (April - June)
- Number 3 (July - September)
- Number 4 (October - December)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานวิจัยทาง
ครุศาสตร์ ศีลศาสตร์ จิตวิทยา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์
และสหวิทยาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อให้บริการวิชาการเกี่ยวกับการเสนอทางออกในการแก้ปัญหา
สังคม

Objective

1. To promote and disseminate academic works and research
results in educational science, psychology, political science,
Public Administration and interdisciplinary studies in the
humanities and social sciences.
2. To provide academic services in solving social problems.

ฉบับที่ ๓

วารสารวิชาการธรรมศาสตร์
Dhammathas Academic Journal

ปี ๒๐ ๐๖๖๖ ๓ ประจักษ์ศิลปศาสตร์ - กันยายน ๒๕๖๓
Vol. 20 No. 3 (July - September 2020)

การพิจารณาคัดเลือกบทความ

บทความแต่ละบทความที่ตีพิมพ์จะได้รับพิจารณาจากคณะกรรมการ
กลั่นกรองบทความวารสาร (Peer Review) 2 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญ
ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ
ก่อนตีพิมพ์ โดยพิจารณาบทความจะมีรูปแบบที่ผู้พิจารณาบทความ
ไม่ทราบชื่อหรือข้อมูลของผู้เขียนบทความและผู้เขียนบทความไม่ทราบชื่อ
ผู้พิจารณาบทความ (Double-blind Peer Review)

Article Consideration

Each article will be published by a panel of two journalists with
expertise in relevant fields. And get the editorial approval before
publishing. The review is in the form of: The article's Double Blind.

To comply with copyright law The author must sign the copy
of the article submission form to the journal. In addition, the author
must confirm that the original article submitted to it. Only one
publication in the Dhammathas academic journal. If the images
or tables of other articles appearing in other publications are used. The
author must ask permission of the copyright owner. Include a book
that has been approved by the editor before the article is published.

ที่ปรึกษา

พระราชปรีดีทิพย์, ศาสตราจารย์ ดร.
พระโสภณพัฒนบัณฑิต, รองศาสตราจารย์ ดร.
ศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ แสนบุราณ
ศาสตราจารย์ ดร.วิระ งามจิตเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Advisors

Prof. Dr. Phrarajapariyatikawee
Assoc. Prof. Dr. Phra Sophonphathanapundit
Prof. Dr. Prayong Seanburan
Prof. Dr. Watchara Ngamchitcharoen
Asst. Prof. Dr. Pitch Pongsawat

Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Khon Kaen University
Thammasat University
Chulalongkorn University

บรรณาธิการ / Editor

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพล พรหมกุล / Asst. Prof. Dr. Suraphon Promgun

ผู้ช่วยบรรณาธิการ / Editorial assistant

สาริกา ไสวงาม / Sariga Sa-waingam

กองบรรณาธิการ

พระครูสุธีมภิรมญาณ วิ., ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร ดอกจันทร์	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกกร สมปราชญ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ลัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม	มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
รองศาสตราจารย์ ดร.อำพล บุตตาสาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรโชติ เกิดแก้ว	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
รองศาสตราจารย์ ดร.ลัญญา สะสอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรพรรณ วงศ์พรพูน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ฮวดศรี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา ทองดี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร แสงใส	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระพงษ์ มีไธสง	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร พรหมโคตร	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

Editorial Board

Asst. Prof. Dr. Phrakhru Sudhikhambhirayan	Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Assoc. Prof. Dr. Pasakorn Dokchan	Mahamakut Buddhist University
Assoc. Prof. Dr. Kanokorn Somprach	Khon Kaen University
Assoc. Prof. Dr. Sanya Kenaphoom	Rajabhat Mahasarakham University
Assoc. Prof. Dr. Kathanyoo Kaewhanam	Kalasin University
Assoc. Prof. Dr. Aompol Buddasarn	Phranakhon Rajabhat University
Assoc. Prof. Dr. Teerachoot Kerdkaew	Huachiew Chalermprakiet University
Assoc. Prof. Dr. Sanya Sasong	Chiang Mai Rajabhat University
Asst. Prof. Dr. Chakkapan Wongpompavan	Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Asst. Prof. Dr. Chanchai Hudsri	Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Asst. Prof. Dr. Vitthaya Thongdee	Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Asst. Prof. Dr. Prayoon Saengsai	Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Asst. Prof. Dr. Theerapong Meethaisong	Mahasarakham University
Asst. Prof. Dr. Sakorn Promkhot	Loei Rajabhat University

ผู้จัดการวารสาร / Journal Manager

มาริสสา ไสวงาม / Marisa Sa-waigam

ออกแบบปก : สารีกา ไสวงาม

จำนวนพิมพ์ : 500 เล่ม

เจ้าของ : สำนักวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น
อาคาร 100 ปี สมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภมหาเถร)
เลขที่ 30 หมู่ 1 บ้านโคกลี ตำบลโคกลี อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0-4328-3546-7 (ต่อ 114) โทรสาร 0-4328-3399

<http://www.tci-thaijo.org/index.php/dhammathas> E-mail: dhammathas@hotmail.com

พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขอนแก่นการพิมพ์ 64-66 ถนนรินรมย์ ตำบลโนนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0-4322-1938 E-mail: khonkaenprint@gmail.com

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความวารสาร วารสารวิชาการธรรมสรณ์ (Peer Review)

ปีที่ 20 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กรกฎาคม - กันยายน 2563

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน

1. รองศาสตราจารย์ ดร.เอกฉัตร จารุเมธีชน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสวรรค์ สุวรรณธาดา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย ฮวดศิริ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร แสงใส	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิเทศ สนั่นนารี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก

1. รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทศิริศิริ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณ เอี่ยมวิจารณ์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
3. รองศาสตราจารย์ ดร.พรอัมรินทร์ พรหมเกิด	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. รองศาสตราจารย์ ดร.กนกอร สมปราชญ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
5. รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติสุดา นาคประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวัช ศรีโกคางกุล	วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
7. รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ปัญญาพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ คุ่มไ่่น้ำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยสถลนคร
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุพจน์ แสงเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
11. รองศาสตราจารย์ ดร.มัทนา วังถนอมศักดิ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรโชติ เกิดแก้ว	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภัสธร อินทรบำรุง	มหาวิทยาลัยศิลปากร
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธมล สุวรรณศรี	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒินันท์ กันทะเตียน	มหาวิทยาลัยมหิตล
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปอง สุวรรณภูมา	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริจิตต์ ปันเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลิต บุญปก	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง แก้วสุฟอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิษณุ บุญนิยม	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิจ ผาเจริญ	วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
23. อาจารย์ ดร.มณู สอนโพนงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
24. อาจารย์ ดร.สุชาดา สกลกิจรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
25. อาจารย์ ดร.สร้อยสุดา อิมอรุณรักษ์	มหาวิทยาลัยมหิตล
26. อาจารย์ ดร.ยุทธพร นาคสุข	มหาวิทยาลัยมหิตล
27. อาจารย์ ดร.อุมารินทร์ ตุลารักษ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- ผลของการใช้ภาพกราฟิกประยุกต์ตามโครงสร้างแมนดาลา สำหรับเพิ่มความใส่ใจทางการมองเห็นและความสามารถทางภาพ และมีติสัมพันธ์ของเด็กกลุ่มเสี่ยงสมาธิสั้น
The Effects of Applying Graphic Images Based on the Mandala structure for Increasing Visual Attention and Visuospatial ability for Children at Risk of ADHD
ณัฐธิดา บุญอาพัทธ์เจริญ, กนก พานทอง และสิริกานต์ จันทเปรมจิตต์
Natthiya Boonaphatjarern, Kanok Panthong and Sirikran Juntapremjit 173
- การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำการเรียนรู้ของครูสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการ จังหวัดบุรีรัมย์
Developing the Teachers' Learning Leadership Enhancement Program for the General Education Private Schools under the Office of Buriram Provincial Education Office
Yuze Sun และไพบุณย์ ลิ้มมณี
Yuze Sun and Paiboon Limmanee 187
- * ■ การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
The Development of Knowledge Management Model for Local Wisdom of the Elderly School in the Province of Phetchabun
ณัฐวัฒน์ แซงภูเขียว
Nattawat Zangphukieo 197 *

บทความวิชาการ : Academic Article

- แนวทางประชาธิปไตยเพื่อการพัฒนาโยบายสาธารณะ
Democratic Approaches for the Development of Public Policy
พิมพ์กมล เกษแก้ว
Pimkamon Katkarw 207
- สัมมาทิฐิกับการแก้ปัญหาของสังคมในปัจจุบัน
The Right View for Solving Social Problems in Contemporary Society
พระมหาพรชัย ฉันทมโห และพระมหามิตร ชูติปญโญ
Phramaha Pornchai Chandhadhammo and Phramaha Mit Thitapanyo 219

การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์*

The Development of Knowledge Management Model for Local Wisdom of the Elderly School in the Province of Phetchabun

ณัฐวิวัฒน์ แซงภูเขียว

Nattawat Zangphukieo

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Phetchabun Rajabhat University, Thailand

E-mail: Nattawat@cas.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ 3) นำเสนอการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 134 คน โดยวิธีการเลือกแบบเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายของการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยีและด้านความดูแลของภาครัฐ

คำสำคัญ: การจัดการ; ภูมิปัญญาท้องถิ่น; ผู้สูงอายุ

*ได้รับบทความ: 13 กันยายน 2562; แก้ไขบทความ: 30 กันยายน 2563; ตอรับตีพิมพ์: 30 กันยายน 2563

Received: September 13, 2019; Revised: September 30, 2020; Accepted: September 30, 2020

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study knowledge management of local wisdom of the elderly school in Phetchabun province; 2) to develop the knowledge management model of local wisdom of the elderly school in Phetchabun province; 3) to present knowledge management of local wisdom of the elderly school in Phetchabun province, number of 134 people by the quantitative method of selection.

The result of the research shows that: respondents about the development of knowledge management model for local wisdom of the elderly schools in Phetchabun Province in general, it is at a medium level. When considered in each aspect, it was found that the opinions of the respondents regarding the development of knowledge management model for local wisdom of the elderly schools in Phetchabun province at the very level of agreeing in amount of 1 aspect is management in the level of agreeing with the level of 6 aspects, namely the process of knowledge management leadership the opportunity of learning the networking aspect of work technology and the supervision of the government.

Keywords: management; local wisdom; elderly

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากร สังคมสูงวัยสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงต่อเนื่องมา ตั้งแต่ปี 2558 และเกิดการขาดแคลนแรงงาน ผลิตภาพแรงงานต่ำ คุณภาพคนยังมีปัญหาใน ทุกช่วงวัย ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ไม่ตรงกับ ความต้องการของตลาดงาน และผู้สูงอายุมีปัญหา สุขภาพโดยที่จำนวน ไม่น้อยต้องพึ่งพิงผู้อื่นในการ ดำเนินชีวิต ผู้สูงอายุ ถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญ อย่างยิ่งของสังคมและประเทศชาติ เป็นต้นทุนทาง สังคม ที่มีค่ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทยที่ นับถือผู้สูงอายุในฐานะผู้มีประสบการณ์มาก่อน

และเป็นผู้สั่งสมภูมิปัญญาของท้องถิ่นในด้านต่างๆ เพื่อสืบทอดถึงบุคคลรุ่นหลัง รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชากรวัยสูง อายุอย่างต่อเนื่องได้มีการตรากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มีการจัดทำนโยบายยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ พร้อมทั้งกำหนดกลไกและหน่วยงานที่ รับผิดชอบ เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ที่ครอบคลุมการพัฒนาผู้สูงอายุในทุกๆ ด้าน ซึ่งผู้สูงอายุนอกจากจะเป็นผู้ทรงภูมิปัญญาแล้ว ผู้สูงอายวยังเป็นวัยที่มีความเป็นอิสระมากกว่าช่วง วัยอื่นของชีวิต สามารถเลือกทำในสิ่งที่เหมาะสม ตามที่ตนเองปรารถนา เนื่องจากลูกหลานเติบโต ได้มีการมีงานทำแล้ว ย่อมหมดภาระที่หนักหน่วง

ดังนั้น การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีโอกาสได้แสดงศักยภาพ ภูมิความรู้ที่เป็นการบำเพ็ญตนให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นแล้ว ผู้สูงอายุยังสามารถดูแลตนเองให้มีสุขภาพแข็งแรง ไม่ให้เกิดภาระแก่ครอบครัว และสังคม จึงนับเป็นการสร้างสังคมที่มีคุณภาพอีกทางหนึ่งด้วย ที่มา กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อนำเสนอการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบกรอกเองและตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 7 ด้าน

ประกอบด้วย ด้านการจัดการ ด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายในการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านความดูแลของภาครัฐ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (Open-End)

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดจำนวน 134 ตัวอย่าง และตรวจสอบความสมบูรณ์ครบถ้วน เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติได้รับแบบสอบถามคืนครบ 134 ฉบับ คิดเป็น 100 %

การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยเป็นคำถามแบบให้ผู้ตอบกรอกเองและตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามใน 7 ประเด็น ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายในการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยี ด้านความดูแลของภาครัฐ ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระหว่างเพศ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ระหว่างอายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพโดยการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทาง

เดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี S - Method ของเชฟเฟ (Scheffe)

4. สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 70.90 อายุ 61-65 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 52.20 ระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 68.70 รายได้ 3,001-6,000 บาทจำนวน 34 คนคิดเป็นร้อยละ 25.40 อาชีพการเกษตรกร จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 3.21$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือ ด้านการจัดการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.58$) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านกระบวนการจัดการความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.43$) ด้านภาวะผู้นำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.35$) ด้านความดูแลของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.35$) ด้านการสร้างเครือข่ายของการทำงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.17$) ด้านโอกาสของการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.03$) และด้านการใช้เทคโนโลยี

มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.56$)

3. ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศชาย และหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของโรงเรียนผู้สูงอายุ ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ในภาพรวมเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านกระบวนการจัดการความรู้ และด้านสร้างเครือข่ายในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคู่อื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลระหว่าง อายุ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของโรงเรียนผู้สูงอายุ ในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ด้านการมีส่วนร่วมจำแนกตามอายุในภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ด้านสร้างเครือข่ายในการทำงานด้านการใช้เทคโนโลยีด้านความดูแลของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการ

จัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในรายด้านการจัดการด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายของการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านความดูแลของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

6. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามรายได้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในรายด้านการจัดการด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายของการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านความดูแลของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

7. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามอาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับรายได้แตกต่างกันมี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในรายด้านการจัดการด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายของการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านความดูแลของภาครัฐ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ส่วนด้านภาวะผู้นำ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

5. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถาม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการจัดการ อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านกระบวนการจัดการความรู้ ด้านภาวะผู้นำ ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ด้านสร้างเครือข่ายของการทำงาน ด้านการใช้เทคโนโลยี และด้านความดูแลของภาครัฐ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการจัดการความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 3.58$) การจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการถ่ายทอดความรู้ การเล่าสู่กันฟัง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการศึกษาดูงาน มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ ($\bar{x} = 3.71$) รองลงมาคือ การพัฒนาให้มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.71$) การดึงความรู้จากตัวบุคคลออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.58$) และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ การใช้ความรู้ชุมชนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานกลุ่มอาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.46$) การแสวงหาความรู้ได้จากครูภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้รู้/ผู้เชี่ยวชาญ ผู้นำชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.46$) ซึ่งสอดคล้องผลงานวิจัยของพระประจักษ์ จกกรมโม (cited by Panurat, 2006) ได้ให้ความหมายภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดจากการสั่งสมเรียนรู้มาเป็นระยะเวลายาวนาน มีลักษณะเชื่อมโยงกันไปหมดทุกสาขาวิชา ไม่แยกเป็นวิชาๆ แต่จะเป็นสหวิทยาการที่ผสมกลมกลืนและเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจ อาชีพ ความเป็นอยู่ การศึกษา การปกครอง และวัฒนธรรม

1.2 ด้านกระบวนการการจัดการความรู้ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 3.43$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ จัดกิจกรรมส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ การแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนแต่ละช่วงวัย เพื่อสืบสานวัฒนธรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.82$) รองลงมาคือ สร้างฐานข้อมูลองค์ความรู้ โดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.70$) การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นให้

เกิดประโยชน์สูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.53$) และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ สร้างเครือข่ายฐานข้อมูลออนไลน์ เพื่อสืบค้นความรู้ใหม่ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.33$) การสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีมาตั้งแต่บรรพบุรุษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.79$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของธงชัย พาบ (Pabu, 2009) ศึกษาเรื่องการจัดการความรู้ธุรกิจสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ พบว่า ความรู้หรือภูมิปัญญาที่มีต่อการจัดการความรู้ ได้แก่ ความรู้ฝังลึกในตัวบุคคล (Individual Knowledge) ได้รับการถ่ายทอดปลูกฝัง ฝึกฝนให้มีความรู้ และทักษะติดตัวมาตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อมารวมกลุ่มกันมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างเป็นความรู้ขององค์กร (Organizational Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่มีโครงสร้างเกิดมาจากความคิด (Thinking) ประสบการณ์ (Experience) ทักษะ (Skill) และการปลูกฝังถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษ ร่วมกับการเรียนรู้จากการศึกษาอบรม การสังเกต สาธิตและการปฏิบัติจริงจนกลายเป็นความรู้และทักษะเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นของชุมชน

1.3 ด้านภาวะผู้นำ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 3.35$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้นำชุมชนมีภาวะผู้นำเป็นที่ยอมรับของ

ชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.72$) รองลงมาคือ กระตุ้นให้สมาชิกมีความกระตือรือร้นในการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.71$) และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือสามารถสร้างจิตสำนึกที่ดี และคิดบวกกับผู้ร่วมงานเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.49$) มอบหมายหน้าที่และความรับผิดชอบ โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถและความถนัดของสมาชิกเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.23$) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับสมาชิกในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.18$) มีบทบาทหน้าที่ทางสังคมในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.18$) การมีส่วนร่วมในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.12$) ให้อิสระแก่สมาชิกทุกคนในการแสดงความคิดเห็นและเหตุผลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.10$) ให้การดูแลเอาใจใส่สมาชิกเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.07$) ซึ่งสอดคล้องผลงานวิจัยของจารุวรรณ ธรรมวัตร (Thammawat, 1992) ได้ให้ความหมายภูมิปัญญาพื้นบ้านหรือภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ว่า ทรัพยากรความรู้ ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ในท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งอาจเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนหรือลักษณะสากลที่หลายๆ ท้องถิ่นมีคล้ายกันก็ได้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่น

1.4 ด้านโอกาสของการเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยโดย

รวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 3.03$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยปานกลาง คือมีการส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับชุมชนในระดับนโยบายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.10$) รองลงมาคือการสื่อสารด้านเทคโนโลยีทันสมัย รวดเร็ว ทำให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ไร้ขอบเขต การเข้าถึงสืบค้น แบ่งปันและแลกเปลี่ยนทำได้สะดวกรวดเร็ว กว้างขวาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.96$) ซึ่งสอดคล้องผลงานวิจัยของมณฑา เพ็ชรวรรณ และคณะ (Phetchawan, et al., 2014) วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมต่อแหล่งท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษาชุมชนตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการดำเนินการวิจัยเพื่อหารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เหมาะสมต่อแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบกิจกรรม และบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชน มีการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิและปฐมภูมิ ปฏิบัติการภาคสนาม การสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่ม ขั้นตอนศึกษาองค์ความรู้ของชุมชนเพื่อนำมากำหนดกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว มีการอบรม ทัศนศึกษา ดูงาน ประชุมกลุ่ม เพื่อนำความรู้ที่ได้รับมากำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยว และกำหนดตัวชี้วัดและขั้นตอนหารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศผ่านวิธีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างไม่เป็นทางการ จัดทำแผนที่ความคิดประชุมกลุ่ม ระดมสมอง สอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มทดลองพร้อมทั้งประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข

1.5 ด้านสร้างเครือข่ายของการทำงานความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 3.17$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยมาก คือ ผู้นำชุมชนร่วมวางแผนการบริหารจัดการความรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.92$) รองลงมาคือ มีศูนย์กลางในการพบปะหรือประชุมกลุ่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.57$) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีเครือข่ายชุมชนต้นแบบเกิดขึ้นมากมาย จากภายนอกชุมชนทุกระดับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.65$) รองลงมา คือ มีการประสานงานกันระหว่างสมาชิกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.57$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของจากรุวรรณ ธรรมวัตร (Thammawat, 1992) ได้อธิบายถึงการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นว่า มีวิธีการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เด็กหรือเยาวชน โดยทั่วไปเด็กมีความสนใจในช่วงเวลาสั้นๆ ในสิ่งที่ใกล้ตัว

1.6 ด้านการใช้เทคโนโลยี ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ($\bar{x} = 2.56$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยปานกลางเทคโนโลยีมีความ

สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.96$) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ ท่านมีการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เช่น โทรศัพท์ เครื่องขยายเสียง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.46$) รองลงมา คือ ท่านมีความพร้อมในการใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.28$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของนางศรณกาญจน์ ประเสริฐ (Kanjaprasert, 2002) ได้ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสิ่งของเครื่องใช้โดยใช้เทคโนโลยีชาวบ้านของประชากรในจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย โดยจำแนกการผลิตเป็น 6 ประเภท ได้แก่ ประเภทสิ่งประดิษฐ์ ประเภทจักสาน ประเภทสิ่งทอ ประเภทแกะสลักไม้ ประเภทแปรรูปอาหาร และประเภทอื่นๆ เท็กซ์ฟี (Texfi, 1992 : 4128-A) ได้ศึกษาการจัดเก็บเอกสารของหอจดหมายเหตุแห่งชาติของแอลจีเรียรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต และประสบการณ์ของผู้เกี่ยวข้องกับการจดหมายเหตุของแอลจีเรีย พบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์กับอักษรอาหรับการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถาบัน ความเร็วในการเข้าถึงเอกสาร และการเรียงลำดับชื่อเอกสาร

1.7 ด้านความดูแลของภาครัฐความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม

เท่ากับ ($\bar{x} = 3.35$) โดยการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยระดับมาก คือการบริหารจัดการของภาครัฐในชุมชนเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.92$) รองลงมา คือ การสนับสนุนส่งเสริมของภาครัฐเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 3.57$) ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือการออกนโยบายกฎหมายสิทธิบัตรเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 2.57$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลนทร์ ศรีจ้อย (Srijoi, 2013) ที่ศึกษาเรื่องการสังเคราะห์องค์ความรู้ภูมิปัญญาผ้าทอบ้านเนินขามสู่การเรียนรู้ พบว่า กระบวนการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการทอผ้าของชุมชนบ้านเนินขาม ในระดับบุคคลเป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้จากแม่สู่ลูกญาติพี่น้อง จากเพื่อนบ้านใกล้เคียงกับลักษณะการถ่ายทอดแบบตัวต่อตัวในระดับชุมชน การถ่ายทอดจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

6. ข้อเสนอแนะ

1. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชุม และร่วมกันกำหนดนโยบายกิจกรรมที่จะจัดขึ้นร่วมกับโรงเรียนผู้สูงอายุโดยเน้นให้ประชาชนและกลุ่มเยาวชนที่มีความสนใจได้มีสิทธิในการเข้าร่วมประชุม ได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อร่วมกันสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อตนเองและลูกหลานในการร่วมอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. โรงเรียนผู้สูงอายุและผู้นำชุมชนควรจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น โดยการประยุกต์ให้เข้ากับกิจกรรมต่างๆ ในเทศกาล เพื่อเน้นความสำคัญและ

การเปิดโอกาสให้ทุกคนโดยเฉพาะเยาวชนให้มีส่วนร่วมกับชุมชนถือเป็นโอกาสให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการผลักดัน ส่งเสริม และฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นต่อไป

3. หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องต้องคอยให้การสนับสนุน ส่งเสริม จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาการรูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจัดจ้างวิทยากร หรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงเพื่อใช้สอนในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ หรือเวลาเย็นหลังเลิกเรียนข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปเพื่อให้การศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของโรงเรียนผู้สูงอายุในจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของโรงเรียนผู้สูงอายุหรือประเด็นใดควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบสานต่อไป

2. จัดการศึกษาวิจัยในเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนผู้สูงอายุในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การจัดการความรู้ครั้งนี้เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์จากการทำวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ และผลที่ได้จากการวิจัยสามารถได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย

หมายหรือ สามารถนำไปศึกษาต่อยอดเพื่อให้ได้ ประโยชน์ต่อสังคม ส่วนรวมในเชิงพาณิชย์หรือ
องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้น สามารถนำไปใช้ นำไปพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริงและยั่งยืน

References

- Kanjanaprasert, N. (2002). Alternative: A Study on wisdom for material product of population in Phitsanulok and Sukhothai province. *Research report*. Phitsanulok : Pibulsongkram Rajabhat University.
- Pabu, T. (2009). Business knowledge management, one district, one product. *Doctor of Philosophy Program*. Graduate School : Khon Kaen University.
- Panurat, A. (2006). *Local wisdom*. Surin : Faculty of Education, Surin Rajabhat University.
- Phetchawan, M., et al. (2014). A suitable ecotourism management model for Community Attractions: A Case Study of Khun Thale Sub-District Community, Muang District, Province Surat Thani. *Research report*. Bangkok : Office of the National Research Council of Thailand.
- Srijoi, K. (2013). *Knowledge Synthesis, Wisdom of Ban Noen Kham weaving into learning*. <http://www.teched.rmutt.ac.th/> (Accessed 20 July 2014).
- Texfi, C. (1992). Design of a computer information system for the Algerian National Archives. *Dissertation Abstracts International*, 52(12), 4128-A.
- Thammawat, J. (1992). *Isaan Wisdom*. Maha Sarakham : Faculty of Humanities and Social Sciences Textbook Project.